

Sygn. akt XXIII Ga 728/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy

w następującym składzie :

Przewodniczący: SSO Alicja Dziekańska

Sędziowie: SO Bolesław Wadowski

SO Agnieszka Grzybczak-Stachyra (spr.)

Protokolant: Aneta Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 sierpnia 2013 r. w Warszawie

sprawy ze skargi (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko przeciwnikowi skargi(...)

o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego
w Warszawie z dnia 7 marca 2013 r. sygn. akt XXIII Ga 1816/12

postanawia:

1. odrzucić skargę,
2. zasądzić od (...)Sp. z o.o. w W.na rzecz (...) kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt XXIII Ga 728/13

UZASADNIENIE

W dniu 22 kwietnia 2013 r. (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.w oparciu o przepis art. 399 k.p.c, 403 § 2 k.p.c. w zw. z art. 405 k.p.c. wniosła skargę przeciwko (...)w W.o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 7 marca 2013 r. po rozpoznaniu apelacji pozwanego w sprawie z powództwa (...)w W.przeciwko (...)spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.sygn. akt XXIII Ga 1816/12. Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez oddalenie powództwa o opróżnienie lokalu użytkowego położonego w W.przy ulicy (...)i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za postępowanie odwoławcze i postępowanie spowodowane uwzględnieniem skargi o wznowienie lub ewentualnie o uchylenie powyższego wyroku w całości i ponowne rozpoznanie sprawy z jednoczesnym zasądzeniem od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych za postępowanie spowodowane wznowieniem. W uzasadnieniu skargi skarżący podniósł, że wyrokiem z dnia 7 marca 2013 r. Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy w sprawie o sygn. akt XXIII Ga 1816/12 po rozpoznaniu apelacji utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego (...)w Warszawie (...)z dnia 10 lipca 2012 r. Skarżący wskazał, że w toku postępowania odwoławczego złożył ustnie do protokołu wnioski dowodowy, zgłaszając konieczność przeprowadzenia dowodu z dokumentu w postaci umowy najmu lokalu użytkowego z dnia 3 stycznia 2011 r. położonego w W.przy ulicy (...)na okoliczność ustalenia, iż doręczone pozwanemu przez powoda oświadczenie woli z dnia 4 maja 2011 r. o wypowiedzeniu przedmiotowego lokalu nie pociągało za

sobą skutków prawnych polegających na rozwiązaniu stosunku obligacyjnego łączącego strony. W ocenie skarżącego, Sąd Odwoławczy bezzasadnie oddalił powyższy wniosek dowodowy, wskazując inicjatywę dowodową pozwanego jako spóźnioną na podstawie art. 381 k.p.c. Skarżący podniósł, że niemożność wcześniejszego powołania dowodu z dokumentu uzasadniona była wejściem w jego posiadanie dopiero po zakończeniu postępowania w I instancji i wniesienia środka odwoławczego do Sądu Okręgowego w Warszawie. Zdaniem skarżącego, zachodził obiektywny i niezależny od jego woli brak uprzedniej możliwości uzupełnienia materiału dowodowego o dokument prywatny w postaci umowy najmu lokalu użytkowego, natomiast oddalenie przez Sąd II instancji wniosku dowodowego pozwanego, przy jednoczesnym braku wszechstronnego rozważenia wagi i znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu między stronami, skutkowało pozbawieniem pozwanego obiektywnej możliwości powołania dowodu z dokumentu na wcześniejszym etapie postępowania. Skarżący podniósł, że przedmiotowy dokument zaginął i dopiero po intensywnych poszukiwaniach znalazł się w posiadaniu(...)sp. z o.o. przed terminem rozprawy apelacyjnej. Skarżący wywodził swoje uprawnienie do skutecznego wznowienia postępowania z treści przepisu art. 403 § 2 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik (...) na rozprawie przed Sądem Okręgowym w dniu 8 sierpnia 2013 r. wniósł o oddalenie skargi i o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu.

W oparciu o przepis art. 403 § 2 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania w razie wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Okoliczności i dowody później wykryte to okoliczności w poprzednim postępowaniu w ogóle nieujawnione i nieznanne stronom, z tym, że wykrycie „środków dowodowych”, z których strona nie mogła skorzystać w postępowaniu, odnosi się do dowodów wówczas istniejących, lecz nieznanych stronom oraz do dowodów, których w czasie poprzedniego postępowania nie można było powołać, gdyż dopiero po jego zakończeniu pojawiła się możliwość ich przeprowadzenia. Z przepisu wynika, że późniejsze wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych może stanowić podstawę wznowienia postępowania tylko wówczas, gdy te okoliczności lub dowody pozostają potencjalnie w związku przyczynowym z wynikiem sprawy, w szczególności dotyczą podstawy faktycznej powództwa (postanowienie SN z dnia 24 maja 1982 r., II CO 1/82, OSP 1984, z. 2, poz. 27), a strona nie mogła z nich skorzystać. Sąd Najwyższy przyjął, że niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych nie zachodzi, gdy istniała obiektywna możliwość powołania ich w tym postępowaniu, a tylko na skutek opieszałości, zaniedbania, zapomnienia czy błędnej oceny potrzeby ich powołania strona tego nie uczyniła (zob. postanowienie SN z dnia 10 lutego 1999 r., II CKN 807/98, LEX nr 78214). Zatem możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek: wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane, możliwości ich wpływu na wynik sprawy oraz niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu. Ocena, że strona nie mogła w poprzednim postępowaniu powołać określonych okoliczności faktycznych i środków dowodowych, powinna być, w świetle stanowiska szeroko prezentowanego przez Sąd Najwyższy, dokonywana według wzorca obiektywnego.

W przedmiotowej sprawie skarżący wywiódł skargę o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu II instancji powołując się na wykrycie nowego środka dowodowego, a mianowicie umowy najmu lokalu z 3 stycznia 2011 r. wskazując, że w toku postępowania międzyinstancyjnego wszedł w posiadanie umowy najmu lokalu będącego przedmiotem eksmisji w sprawie i wniósł o przeprowadzenie dowodu z tego dokumentu w sprawie XXIII Ga 1816/12 na okoliczność ustalenia, iż doręczone pozwanemu przez powoda oświadczenie woli o wypowiedzeniu umowy najmu przedmiotowego lokalu nie pociągało za sobą skutków prawnych. Skarżący podał, że przedmiotowy dokument zaginął i dopiero po intensywnych poszukiwaniach znalazł się w jego posiadaniu przed terminem rozprawy apelacyjnej w sprawie XXIII Ga 1816/12, natomiast Sąd Odwoławczy pominął przedmiotowy dowód, wskazując, że pozwany powołując nowe dowody w postaci dokumentów w żaden sposób nie uzasadnił powodu, dla którego powołane dowody złożył dopiero na etapie postępowania apelacyjnego.

W ocenie Sądu Okręgowego rozpoznającego skargę o wznowienie postępowania, nie stanowi nowego środka dowodowego o jakim mowa w art. 403 § k.p.c. dokument powołany w skardze pozwanego w postaci umowy najmu lokalu użytkowego z dnia 3 stycznia 2011 r., bowiem dowód ten był w posiadaniu pozwanego w postępowaniu, którego dotyczy wznowienie. Co więcej, pozwany w postępowaniu apelacyjnym XXIII Ga 1816/12 dowód ten zgłosił i wniosek ten podlegał ocenie Sądu II instancji. Okoliczność, iż dowód ten został uznany za spóźniony na podstawie art. 381 k.p.c. i pominięty przez Sąd rozpoznający apelację, nie otwiera pozwanemu drogi do wzruszenia zapadłego wyroku w trybie skargi o wznowienie postępowania. Samo niezadowolenie strony z rozstrzygnięcia i sposobu rozpoznania wniosku dowodowego nie stanowi podstawy do skutecznego wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Kwestia przeprowadzenia dowodu z powyższego dokumentu była przedmiotem rozstrzygnięcia przez Sąd Okręgowy w sprawie XXIII Ga 1816/12, a zatem dowód ten nie jest nowym dowodem, z którego strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Tym samym nie zachodzi ustawowa przesłanka wymieniona w art. 403 § 2

W tych okolicznościach skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 410 § 1 k.p.c, bowiem samo sformułowanie w skardze o wznowienie postępowania zarzutów w sposób odpowiadający ustawowo określonym podstawom wznowienia nie oznacza, że skarga opiera się na takiej podstawie, jeżeli podstawa ta faktycznie nie występuje. Podnieść należy, iż kontrola skargi obejmuje nie tylko badanie, czy skarga została oparta na ustawowych podstawach wznowienia, ale także, czy powołana w skardze podstawa rzeczywiście zachodzi. W wyniku przeprowadzenia tej kontroli skarga o wznowienie postępowania ulega więc odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy została ona oparta na innej podstawie wznowienia niż wskazana w ustawie, lecz także wtedy, gdy podstawa wznowienia sformułowana w sposób odpowiadający ustawie w rzeczywistości nie występuje (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2012 r., sygn. akt I CZ 44/12, LEX nr 1232229).

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania skargowego znajduje podstawę w art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 406 k.p.c. i § 6 pkt 6 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349 ze zm.).